

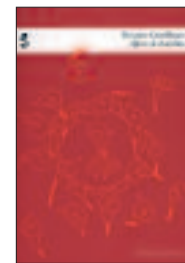
JORDI LLAVINA
Londres nevat

AMSTERDAM LLIBRES, 155 PÀGINES
Sis contes d'hivern, fragments de vida
► Una nit en què està a punt de nevar, una dona espera la seva filla petita. Hi ha un escriptor amb una missió compromesa en el Londres nocturn; un professor enigmàtic que torna quan ja ningú l'espera, una collidora de flors de 90 anys... En aquest llibre delicat i sensible, d'històries creuades, els personatges afronten el seu passat ple de fantasmes. | **DdG**

DENIS JOHNSON
Àngeles derrotados

ANAGRAMA, 260 PÀGINES
Immersió brutal a l'altre somni americà
► És aquesta una història de perdedors, uns poètics Bonnie i Clyde contemporanis, aixafats per una societat que els esclafa. Els protagonistes es troben en un autocar: ella fuig d'un matrimoni acabat; ell és un delinqüent de pa sucat amb oli condemnat al nomadisme. Units per l'atzar, i després de viure els pitjors barris de Chicago, queda clar que no tenen escapatòria. | **DdG**

ROSARIO CASTELLANOS
Oficio de tinieblas

LIBROS DEL SILENCIO, 475 PÀGINES
Una història real de víctimes i botxins
► José Saramago va dir de Castellanos que era l'escriptora «que millor havia sabut narrar les vicissituds dels indis i les maleses dels blancs», i aquesta novel·la n'és una bona mostra. Parteix d'una rebel·lió maia contra els terratinents de Chiapas, amb funestes conseqüències. La corrupció, la idolatria i la por al desconegut porten a un desenllaç devastador. | **DdG**

DORIS LESSING
Alfred y Emily

LUMEN, 324 PÀGINES
Què hauria pogut passar si...
► La vida no és només el que tenim entre mans, sinó el que hauria pogut ser; ara bé, pocs autors poden canviar el passat amb èxit, usant l'escriptura com a eina vital. Lessing ret aquí un homenatge als seus pares, imaginant què hauria estat d'ells si la Primera Guerra Mundial no hagués estroncat el futur de la jove parella. | **DdG**

PATRICK McGRATH
Trauma

MONDADORI, 212 PÀGINES
D'un dolor enterrat que ressuscita
► Charlie es dedica a exorcitzar els dimonis de la gent. Mentre al seu voltant tothom sembla a punt de perdre el control, aquest psiquiatre es comporta amb la calma d'aquell que ho controla tot: però res més lluny de la realitat. Una rivalitat amb el seu germà, la difícil relació amb la mare i la pèrdua de la dona de la seva vida amenacen la seva existència. | **DdG**

FRANCESC SERÉS
Contes russos

QUADERNS CREMA, 223 PÀGINES
Un arc històric de dos segles a Rússia
► Aquest recull de contes mostra obres d'Ola Yevguènieva, Vera - Margarita Abansèrev, Vitali Kropotkin o Aleksandr Vòlkov, entre d'altres. I tot el que hi passa és una ficció dins d'una ficció, com si la història de Rússia del darrer segle i mig fos una gran fàbula. El recull presenta Rússia des del segle XIX fins a les línies aèries de baix cost. | **DdG**

Els més venuts	FICCIO EN CATALÀ	1 →	2 →	3 →	4 ↗	5 ↗	NO-FICCIO CATALÀ	1 ↗	2 ↗	3 →	4 ↘
		El símbol perdut DAN BROWN EMPÚRIES	Olor de colònia SÍLVIA ALCÁNTARA EDICIONS 1984	Els homes que no estimaven les dones STIEG LARSSON COLUMNNA	Els Grope TOM SHARPE COLUMNNA	La noia que somiava un llumí... STIEG LARSSON COLUMNNA		L'aniversari d'Astèrix i Obèlix GOSCINNY SALVAT	Colom. 500 anys enganyats CARLES J. MERRILL COSSETÀNIA	La bona crisi ÀLEX ROVIRA PÒRTIC	Memòries. Temps de construir JORDI PUJOL PROA

LA CONFECCIÓ D'AQUEST LLISTAT HA ESTAT POSSIBLE GRÀCIES A LA COL·LABORACIÓ DE LA LLIBRERIA GELI DE GIRONA

LA NOVEL·LA QUE ENS INTRODUÏX A LA BARCELONA DE LES BOMBES I LA GUERRA D'ÀFRICA QUE VA DUR A LA SETMANA TRÀGICA

Torna-la a tocar, Martín!

ANDREU MARTÍN
Barcelona trágica
ARA LLIBRES, 393 PÀGINES.

Andreu Martín és un dels autors més professionals del nostre país. Crescut en la novel·la negra i de detectius, de la qual és un dels representants màxim del gènere, ens vol introduir en la Barcelona de principis del segle XX, amb un llibre que conserva bona part de les armes pròpies de l'autor.

MOISÈS DE PABLO

■ El barceloní Andreu Martín (Barcelona, 1949), és un dels grans autors de novel·la negra de casa nostra, amb llibres interessants, sempre ben construïts. L'han dut a la gran pantalla en alguna ocasió i és, sobretot, un picador de pedra de la novel·la. I que ara prova sort amb la novel·la històrica.

L'exercici serveix perquè veiem com es construeix una ficció d'una manera sòlida, creïble. Primer de tot, perquè Martín s'ha documentat sobre aquella Barcelona obrera on la lluita de classes es representava, d'una banda, per l'opulència dels poderosos, i d'una altra, per la violència descontrolada com a mostra d'una societat completament desestructurada. Martín ha fet els deures. Ens diu que ha estudiat l'obra de Joan Connelly Ullman *La Setmana Tràgica* i diferents treballs de Josep Termes.

I en aquestes pàgines podem veure aquell ambient que ens ha fet arribar un dels historiadors més importants actuals del panorama espanyol, Álvarez Junco, amb *Alejandro Lerroux. El emperador del paralelo*. Hi trobem la Barcelona anticlerical. On se'ns diu, per exemple, que triomfa al pa-

ral·lel l'obra de teatre *Enterrada viva*. Que, com comprendran si els dic que té com a protagonista una monja, quina mena de llegendes explicava. Junco sempre ha subratllat que el món religiós, tancat i reclus en ritus tancats al gran públic i la seva condició de suport del poder polític i militar feia que el poble baix pensés que s'hi amagaven pensaments foscos i pràctiques no gaire normals.

Hi trobem la Barcelona dels empresaris, amenaçats per les vagues obreres. Però trobem, sobretot, la capacitat de Martín per encaixar un argument, sempre com si fos un vendaval. Amb un ritme que no té res a envejar al dels novel·listes anglosaxons. El teló de fons dels esdeveniments de la Setmana Tràgica, que es pot entendre com una rebel·lió descontrolada contra el poder absolut que feia que els mossos de lleva d'origen pobre s'embarquessin a les carnisseries i incompetències de la conquesta del Marroc i la gent de calés pogués deslliurar-ne els seus fills a canvi d'una donació econòmica. El *crescendo* de la revolta està molt ben explicat i mostrat, com les cançons que es cantaven: *En el baranco del Lobo hay una fuente que mana sangre de los españoles*, ens diu l'autor a la pàgina 245.

Hi ha la violació i l'assassinat d'una nena en un barri obrer, hi trobem el contrapunt dels germans Estrada i la seva fàbrica. L'argument, tot i estar teinyit de l'època històrica, té en comú amb altres ficcions de l'autor la recerca del misteri i la tensió. Hi tenim un capellà, Feliu, que ha vist l'assassinat,

Una imatge icònica de la Barcelona de la Setmana Tràgica de 1909.

però per ell explicar la veritat li pot costar la vida. A Martín l'interessen els processos del comportament humà. Les reaccions de cadascú de nosaltres davant del crim, de la violència, de les desigualtats. Experimentar com si fos una mena de factòtum dels seus personatges, què poden sentir o patir. Aquesta ficció de Martín no és a l'ús.

Entra dins la novel·la històrica, i ho fa amb prou versemblança. Entre les firmes que l'han assessorat, l'empordanès Agustí Vehí, historiador especialitzat en història dels cossos de seguretat. Martín segueix estant en forma i demostra la seva capacitat com a autor i creador de móns de ficció. Torna-la a tocar, Martín!